

opusdei.org

Srečanje s prelatom v Ljubljani

Prelat Opus Dei je prisostvoval na srečanju s študentkami, prijateljicami in znankami Kulturnega centra Vintgar, kjer je spregovoril o nekaterih vidikih krščanskega življenja. Udeleženci srečanja so imeli priložnost, da so mu zastavili nekaj vprašanj.

29. Apr. 2011

Srečanje je pričel z naslednjo prošnjo: *“Prosim vas, da molite zame, da bi izkoristil te dni, kajti od tu lahko*

izide veliko bogastvo za vso Cerkev, za papeža, za Opus Dei. In ve ste orodje, da bodo preko vas drugi spoznali Boga, da bodo gojili odnos z Njim in da ga bodo ljubili. Ravno kar me je prešinila misel, ki je resničnost: da vas Bog varuje v vsakem trenutku, ker je Gospod in Bog, ki nas nikoli ne zapusti. Nikoli ne obupajte, ko vidite, da imate napake, saj so priložnosti, da bi bili bližje Bogu, da bi ga prosili odpuščanja in da bi opravljali več apostolata. Mi, ki hočemo ljubiti Gospoda, moramo biti žene in možje, ki znajo ljubiti žrtev vsak dan. In kakšna je ta žrtev, ki jo od nas zahteva Gospod? Ve, ki ste poročene, da bolj ljubite svojega moža, tako da spregledate napake, ki jih imamo vsi. Ve, ki ste še vedno mlade, tako, da imate rade svoje prijateljice. Imejte rade ljudi svoje dežele, ljubite vse ljudi.”

Med drugim je izpostavil pomen udejstvovanja pri zakramentih za

krščansko življenje: “Predlagam vam, da se pogosto udeležujete svete maše. Bog te ljubi, kakor da bi bila njegova edina hči na zemlji. In da bi ohranili to ljubezen, je dobro, da se udeležujemo zakramentov, še posebej zakramenta svete spovedi. Pomembno je, da živimo ta zakrament in da tu, v Sloveniji, opravljamo apostolat spovedi z vašimi sorodniki, prijatelji, osebami, s katerimi se srečujete. Sveti Jožefmarija je, ponavljam, imel zelo rad Slovenijo. Pogosto je govoril o potrebi po spovedi, ki je zakrament veselja, saj nam odvzema ovire, ki smo jih lahko postavili med sabo in Bogom. Čez tri dni bo v Rimu potekala beatifikacija Janeza Pavla II., ki je dvakrat obiskal to deželo. Potoval je po celem svetu, ampak ne zaradi turizma, temveč zato, ker je hotel pomagati vsem ljudem. Rad bi vas prosil, da molite za svetega očeta Benedikta XVI. Ker je Petrov naslednik, Kristusov vikar na zemlji, se zaveda, da mora ljubiti ves svet z

vsemi svojimi močmi, in vem, da vas priporoča vedno, ko s tolikšno močjo prosi za vse človeštvo. Imate to podobo Device Marije, Kraljice Slovenije, h kateri se obrača tudi papež Benedikt XVI., ko moli k vsem upodobitvam Marije in jo prosi, naj nam pomaga. Zato bodite žene, ki ljubite papeža, ki mu pomagate in ki mu hočete biti dobre hčere.”

Milena, osnovnošolka, mu je zastavila prvo vprašanje:

“Rada bi Vas vprašala, kako naj se kot edina katoličanka v razredu obnašam čim bolj naravno in preprosto, ko sem s svojimi sošolci. Želela bi, da bi se tudi oni približali Bogu, brez da bi zato drugi mislili, da sem čudna! Poleg tega pa bi jim rada pomagala, da ne bi bili tako tekmovalni in bi si bolj pomagali med seboj.”

“Nisi čudna. Nasprotno, si božja hči, kakor so to tudi tvoji sošolci in

sošolke ... Če si vesela, če opravljaš svoje dolžnosti, če jim znaš služiti z veseljem, ko te prosijo za uslugo, če si pozorna, ko ti govorijo, če te zanima to, o čemer ti govorijo, in če te bodo vprašali: 'Zakaj počneš vse to?' jim lahko poveš, da to počneš zato, ker si božja hči in sestra vsakogar izmed njih. Imej jih rada, kakor da bi bila njihova sestra. In tako boš postopoma pridobila njihovo prijateljstvo. Po eni strani je dobro, če so tekmovalni, kakor praviš ti, da bi stvari delali dobro, vendar brez poniževanja drugih ljudi. Tudi ko se je sveti Jožefmarija, ki je bil zelo inteligenčen človek, pričel pripravljati na to, da bo postal duhovnik, ni študiral temeljito le zato, da bi na ta način poglobil svoj odnos z Bogom, ampak tudi zato, da bi pomagal svojim sošolcem, če kdaj niso razumeli kakšne stvari. Zato pojdi v šolo s to mislijo: Kako bi lahko danes pomagala svojim sošolkam, prijateljicam? Ne oziraj se na druge, kajti nič ni lepšega, kot da živiš

ljubezen, da si ljubezniva do drugih, jim pomagaš in jim govoriš resnico. Nato pa se z Gospodom pogovori o svojih sošolkah in sošolcih ter moli zanje. Lahko ti povem, da je nekoč sveti Jožefmarija, ko je gledal na nas, na veliko množico ljudi, dejal: 'Koliko časa sem vas čakal! Koliko sem molil za vas!' Zato naj te ne bo strah reči prijateljicam in prijateljem: 'Vsak dan molim za vas.' Tako bodo razumeli, da je stvari treba dobro opraviti, ne da bi nadlegovali, ampak da bi na ta način pomagali drugim. In tedaj bodo spremenili tekmovalnost v sredstvo, da bi si pomagali.”
